

даними Кабінету міністрів України, металургійна галузь відноситься до першої групи з чотирьох за рівнем інвестиційної привабливості і вважається пріоритетною. Традиційно вона вважається найбільш інвестиційно-привабливою галуззю, і головним критерієм тут, очевидно, є рівень прибутковості.

До факторів формування інвестиційної привабливості Дніпропетровського регіону належать: вигідність економіко-географічного положення регіону, його природно-ресурсний, трудовий, науково-технічний потенціали, високий рівень розвитку інфраструктури, характеристики споживчого ринку. До важливих факторів формування інвестиційної привабливості підприємств гірничо-металургійного комплексу можна віднести: можливість залучення іноземних інвестицій, рівень економічного розвитку галузі, обсяги зовнішньоекономічної діяльності, забезпеченість трудовими ресурсами, рівень розвитку банківського сектора.

Інвестиційний клімат Дніпропетровщини погіршується переважно за рахунок впливу таких факторів, як характер правового поля, нестабільна соціально-політична ситуація в країні, недостатня культура ведення бізнесу, відсутність дієвих податкових стимулів для здійснення інвестування тощо. Водночас такі фактори, як природно-географічний та ресурсний потенціал, забезпеченість висококваліфікованими трудовими ресурсами, виробничий потенціал створюють основу для поліпшення інвестиційного клімату. Визначення факторів формування інвестиційної привабливості підприємств гірничо-металургійної галузі, з одного боку — це основа для розробки подальшої інвестиційної політики, а з іншого, — можливість виявити недоліки в діяльності підприємств цієї галузі, передбачити заходи щодо їх ліквідації та покращити можливості залучення інвестиційних ресурсів. Інвестиційна привабливість не є сталою величиною і в подальшому залежатиме від активності держави в напрямі регулювання інвестиційного клімату країни, умов здійснення підприємницької діяльності, коливань попиту і пропозиції.

НАУКОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ З ПИТАНЬ УПРАВЛІННЯ КАПІТАЛІЗАЦІЄЮ: ПРОБЛЕМИ ВЗАЄМОДІЇ ТЕОРІЇ І ПРАКТИКИ

Єфименко Г.В., ІЕП НАН України, м. Донецьк

Розвиток економічної думки щодо управління капіталізацією підприємств і рівень капіталізації господарських структур слід розглядати як взаємопов'язані показники, взаємодія яких є актуальним питанням в сучасних умовах господарювання.

Питання капіталізації промислових підприємств є доволі новим для вітчизняної науки. В результаті проведеного дослідження встановлено, що зазначеному напрямку наукових досліджень присвячено ґрунтовні розробки установ НАН України і галузевих інститутів. Значний науковий внесок у вирішення проблем капіталізації зробили видатні вчені-економісти І. Булеєв, Н.

Брюховецька, М. Козоріз, А. Гриценко. У роботі Л. Беновської «Капіталізація інноваційно активних підприємств» обґрунтовані підходи і методичні рекомендації з питань підвищення капіталізації інноваційно активних підприємств. У дослідженні А. Двигун «Соціально-економічні механізми забезпечення конкурентоспроможності виробництва» розглянуто теоретичні та практичні аспекти капіталізації суб'єктів ринкових відносин, виявлено й оцінено їх вплив на конкурентоспроможність промислового виробництва. В роботі Н. Шевченко «Капіталізація акціонерних товариств в умовах функціонування фондового ринку» вивчаються процеси капіталізації акціонерних товариств

Аналіз показує, що найбільші за рівнем капіталізації підприємства України зосереджено у таких галузях промисловості [2]: металургія (Алчевський металургійний комбінат (607 млн. дол.), Азовсталь (801 млн. дол.), ArcelorMittal Кривий Ріг (2415 млн. дол.), ММК ім. Ілліча (1409 млн. дол.), Запоріжсталь (1559 млн. дол.), машинобудування (Мотор Січ (783 млн. дол.), Укравто (126 млн. дол.), Стаханівський вагонобудівний завод (265 млн. дол.), Турбоатом (277 млн. дол.), хімічна промисловість (Алчевський КХЗ (404 млн. дол.), Авдіївський КХЗ (256 млн. дол.), Ясинуватський КХЗ (180 млн. дол.), енергетика (Дніпренерго (690 млн. дол.), Центренерго (665 млн. дол.), Західенерго (480 млн. дол.), гірничо-збагачувальна галузь (Полтавський ГЗК (2475 млн. дол.), Південний ГЗК (935 млн. дол.), Північний ГЗК (946 млн. дол.). Однак, слід відзначити, що рівень капіталізації вітчизняних підприємств залишається низьким, у порівнянні з зарубіжними компаніями-аналогами.

Позитивно оцінюючи результати досліджень вчених, слід зазначити, що проведений аналіз наукових робіт в сфері управління капіталізацією дозволив виділити ряд аспектів, які залишаються недостатньо розробленими в науковій літературі і призводять до зниження рівня капіталізації підприємств, стримуючи процес їх інтеграції в економічні відносини і розвиток. Так, відсутнє єдине методичне і науково-практичне забезпечення обґрунтування і реалізації стратегії капіталізації бізнес-структур, потребують розробки комплексні інтегровані підходи до управління процесами забезпечення капіталізації, існує об'єктивна необхідність у формуванні програм і концепцій управління капіталізацією, а також у розробці соціальних і економічних методів підвищення реальної капіталізації суб'єктів ринкових відносин в Україні.

ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ В УМОВАХ КРИЗИ

*Уфимцева О.Ю. ДВНЗ "ПДАБА", м. Дніпропетровськ
Топал С.В. ДВНЗ "ПДАБА", м. Дніпропетровськ*

Аналіз перспектив розвитку сучасної економіки неможливий без врахування міжнародної економічної ситуації, яка сьогодні характеризується як